

Rescat en el temps

Michael Crichton

El generador brunzia amb força, i la masia quedava molt il·luminada en el camp fosc, sota un cel estelat.

Tots varen entrar corrent a l'edifici. Elsie era asseguda davant la seva taula al centre, i els mirava. Els ulls de la dona semblaven distants.

—Elsie?

—És impossible —va contestar.

—Què és impossible? Què ha passat aquí?

Marek mirà cap a David Stern, però David encara treballava en alguna anàlisi al racó de la sala.

Elsie sospirà:

—No ho sé, no ho sé...

—Doncs comença pel principi —va dir Marek.

—D'acord —va contestar Elsie—. El principi.

Va aixecar-se i travessà la sala; va assenyalar una pila de pergamins posats damunt una lona a terra.

—Això és el principi. El feix de documents que he etiquetat com a M-031, extret del monestir avui. En David m'ha demanat que el fes tan aviat com pugués.

Ningú no va dir res; es limitaven a mirar-la.

—D'acord —continuà—. He anat repassant el feix. Ho faig així: agafo uns deu pergamins cada vegada i els porto aquí a la meva taula. —Va dur-ne deu.— Ara sec a la taula, i els repasso, d'un en un. Després, quan he resumit el contingut d'un full, i l'he entrat a l'ordinador, agafo el full per fotografiar-lo, aquí.

Va anar a la taula del costat i posà un pergamí sota la càmera.

—Ja estem familiaritzats amb... —començà Marek.

—No —el tallà Elsie—, no esteu familiaritzats amb res.

Elsie tornà a la seva taula i va agafar el següent pergamí de la pila.

—Molt bé. O sigui que els repasso d'un en un. Aquesta pila en concret està formada per tota mena

de documents: factures, còpies de cartes, respostes a ordres del bisbe, informes de producció de les collites, llistes d'actius del monestir. Tots daten dels voltants de l'any 1357.

Va anar agafant els pergamins de la pila, d'un en un.

—I aleshores —agafà l'últim— veig això.

S'ho varen quedar mirant.

Ningú no va dir res.

El pergamí era idèntic en dimensions als altres de la pila, però en comptes de la densa escriptura en llatí o francès antic, aquest pergamí només tenia una paraula, i no era antiga:

AJUDEU-ME

4/7/1357

—Per si us ho esteu preguntant, això és la lletra del professor.

Michael Crichton, *Rescat en el temps*, Barcelona, Planeta, 2000.

Traduït per Eduard Castanyo